

i Hvidovre Kommune. Jeg mener, at denne Henvisning til Domstolene burde ikke være absolut. Det burde ikke være saa, at et saa stort Antal Vælgere skulde være henvist til at gaa til Domstolene. Naar der forelaa et absolut Retsbrud fra den paagældende Kommunalbestyrelse, burde Administrationen, Ministeriet eller Amdsraadet, have Ret til at paalægge den paagældende Kommunalbestyrelse at rette sig efter de bestaaende Love. Det mener man ikke, der er Hjemmel for i den bestaaende Lovgivning, og det er uheldigt. Der var f. Eks. i Fjor ikke saa faa Vælgere, som klagede over ikke at være optaget paa Valglisten. Saa enedes det daværende Sogneraads Mindretal og Flertal om, at Sagen skulde afgøres ved Domstolene, og en af de paagældende Klager indankede Sagen for Domstolene og fik naturligtvis Ret i sit Forlangende om, at han skulde optages paa Valglisten. Ikke desto mindre optog Hvidovre Sogneraad kun ham, men ikke de andre, og nu i Aar ligger Spørgsmaalet saaledes, at Sogneraadet paa det nuværende Tidspunkt endnu ikke har afholdt Møde om den endelige Berigtigelse af Valglisten. Men hvis det virkelig igen skulde gaa paa samme Maade i Aar med Folketingsvalglisten og næste Aar med de kommunale Valglisten, med Hensyn til hvilke Spørgsmaalet da igen kommer til at foreligge, saa faar vi den Situation, at f. Eks. ca. 400 Vælgere skal gaa til Domstolene hver for sig for at faa deres lovlige Ret. Det er en Uhyrlighed og en Urimeelighed, som Lovgivningsmagten og Ministeriet sikkert heller aldrig har været ude for tidligere. Jeg vil da henstille baade til Udvalget og til Ministeriet at overveje, om ikke der var Anledning til at faa en Bestemmelse ind, hvorefter det kunde paalægges saadanne Sogneraad, som vitterlig sætter sig ud over Loven, at respektere bestaaende Love.

Indenrigsministeren (Kragh): Det glæder mig, at det ærede Udvalg har gennemført Arbejdet med det her foreliggende Lovforslag saa energisk, at dette nu kan fremføres til anden Behandling i dette høje Ting, og at der under Behandlingen af Lovforslaget fra de forskellige Sider har vist sig saa megen Villie til paa dette vigtige Omraade at naa et Resultat, at der er god Udsigt til, at vi kan naa til denne betydningsfulde Reforms Gennemførelse i indværende Rigsdagssamling. Ikke mindst paaskønner jeg, at der fra forskellige Sider er vist Resignation med Hensyn til Und-

ladelse af i Ændringsforslags Form at fremsætte Ønsker, som man har haft, og som har været fremme til Drøftelse i Udvalget. Jeg tror, det er rigtigt, at man fra Mindretallets, de ærede Medlemmer Hr. Henningsens og Hr. Valdemar Nielsens Side ikke har stillet Forslag om Udsættelse af Udstregning paa Valglisten af Skatterestancer, saaledes at disse skulde kunne blive staaende paa Listerne lige til Valgdagen, naar de blot til den Tid godtgjorde, at Skatten var betalt. Jeg tror, dette vilde medføre ganske kaotiske Forhold; jeg tror, der her var blevet aabnet en Fejlkilde, som vilde volde ikke ringe Besvær. Heller ikke tror jeg, det vilde være rigtigt ved de kommunale Valg at gaa til den gennemførte Nummerering paa Listen, som man fra det radikale Venstres Side har ønsket. Men jeg paaskønner, som sagt, at man har frafaldet at stille Ændringsforslag paa disse to Punkter.

Derimod har saavel det socialdemokratiske Partis Repræsentanter som de konservative Repræsentanter hver for sig stillet en Række Ændringsforslag, om hvilke jeg skal sige, at jeg vilde anse det for uheldigt, om de skulde blive vedtaget, og derfor maa jeg fraraade det høje Tings Medlemmer at stemme for disse Ændringsforslag.

Under Nr. 1 stiller det socialdemokratiske Mindretal et Forslag om ændrede Vilkaar for Valgretten i Overensstemmelse med det Forslag om kommunale Valg, som af Medlemmer af dette Parti er forelagt privat for dette høje Ting. Jeg tror, at man, hvis dette Forslag gennemførtes, vilde komme til Opstilling af saa betydningsløse Valgretsbestemmelser, at en hel Række Personer, som der i Virkeligheden ingen Grund er til at give kommunal Valgret, vilde faa den, og vi vilde derigennem give Indfyldelse paa Kommunernes Forvaltning til Personer, hvem en saadan Indfyldelse i Virkeligheden ikke tilkommer. De Bestemmelser, der her foreslaas, er da ogsaa paa mere end eet Punkt saa uklare, saa almindeligt holdt, at det i Virkeligheden betyder en Bortseen fra hidtil gældende Bestemmelser, som har vist sig at virke efter deres Hensigt og paa fuldt forsvarlig Maade.

Jeg erklærede ved Fremsættelsen af Lovforslaget og ogsaa ved første Behandling, at jeg var villig til en fornyet Overvejelse af Spørgsmaalet om Ændring i Opholdsbestemmelserne og vilde stille mig velvillig til en Forhandling om disse Bestemmelser. Nu stilles der af et Mindretal under Nr. 3 et Ændringsforslag, hvorved de hidtil gældende Bestemmelser lempes og lempes paa